

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, de avocata Ludmila Bîrcă și de inculpatul

Cozlov Roman XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>16.04.2020 – 31.07.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>22.10.2020 – 03.02.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>23.04.2021 – 19.05.2021.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 31 iulie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Cozlov Roman a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legată de gestionarea drogurilor, substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive de la 31.01.2020 până la 28.04.2020.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 23.100 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 15 februarie 2019, inculpatul Cozlov R., acționând în scopul realizării intențiilor criminale, aflându-se în mun. Chișinău, XXXXXX , a înstrăinat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate XXXXXX XXXXX o substanță care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-683 din 25.02.2019, reprezintă substanță stupefiantă PVP în cantitate de 10,57 gr.

Tot el, la 29 ianuarie 2020, continuându-și acțiunile sale prejudiciabile și acționând în scopul realizării intențiilor criminale, aflându-se în XXXXXX, XXXXXX X, a înstrăinat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate XXXXXX XXXXX o substanță care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-478 din 14.02.2020, reprezintă substanță stupefiantă PVP în cantitate de 3,86 gr.

Tot el, la 31 ianuarie 2020, continuând acțiunile sale prejudiciabile și acționând în scopul realizării intențiilor criminale, aflându-se în mun. Chișinău, XXXXXX XXXXX 15/9, a înstrăinat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate XXXXXX XXXXX o substanță care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-488 din 18.02.2020, reprezintă stupefiantă PVP în cantitate de 1,216 gr.

Totodată, la 31 ianuarie 2020, în apropierea blocului locativ nr. 16/2 din XXXXXX XXXXX și 16/1 din XXXXXX din mun. Chișinău, Cozlov R. a fost reținut în flagrant, în momentul deținerii, cu scop de înstrăinare, a trei substanțe solide, cu aspect de cristale, de culoare albă care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-520 din 01.04.2020, reprezintă substanța stupefiantă PVP, în cantitate de 1,042 gr.; un comprimat fragmentat de culoare roz care, conform raportului de expertiză judiciară indicat, conține substanța psihotropă MDMA, în cantitate de 0,298 gr.

În timpul reținerii, Cozlov R. a aruncat la sol o substanță solidă cu aspect de cristale de culoare albă, care se conține într-un pachetel de tip „zip-lock” și care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-519 din 17.02.2020, reprezintă substanța stupefiantă PVP, în cantitate de 0,813 gr., pe care o deținea cu scop de înstrăinare către alte persoane.

Cantitatea totală de PVP, comercializată și păstrată în scop de comercializare de către Cozlov R., constituie 17,501 gr.

Cantitatea totală de MDMA, păstrată în scop de comercializare de către Cozlov R., constituie 0,298 gr.

Conform Listei substanțelor stupefiant, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006 cu ulterioarele modificări, PVP este inclus în categoria substanțelor stupefiant, iar MDMA este inclus în categoria substanțelor psihotrope. Cantitatea de PVP care depășește limita de 1,0 gr., constituie proporții deosebit de mari. Cantitatea de MDMA în limitele 0,05-5,0 gr., constituie proporții mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și vina în comiterea acestora, solicitând examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, neavând obiecții față de încadrarea juridică a faptelor incriminate.

Dat fiind că aceste probe au demonstrat vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat fapta pe art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ca păstrarea ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor, în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 7 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, că nu are antecedente penale, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând că reeducarea și

corectarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legată de gestionarea drogurilor, substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 ani, pedeapsa fiind apreciată din limitele minime și maxime ale articolului incriminat, reduse cu o treime.

3. Avocatul Alexandr Bodnariuc a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, pe un termen de 4 ani și 8 luni închisoare.

Apelantul a invocat că la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 76 Cod penal, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante prezente – recunoașterea vinei și căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, lipsa consecințelor grave ca urmare a comiterii infracțiunii.

Totodată, examinând cauza în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de fond i-a stabilit o pedeapsă maximă de 10 ani închisoare, ignorând în totalitate circumstanțele atenuante – recunoașterea vinovăției și cererea de examinare în procedură simplificată, precum și faptul că inculpatul și-a asumat responsabilitatea faptelor comise.

Or, aplicarea unei pedepse mai aspre, din contra, va duce la deformarea personalității inculpatului și nu la corectarea lui, deoarece a supune infractorul unui spor de privațiuni sau de restricții ce nu este necesar pentru a-i corecta conduita, fie impune o suferință care, datorită intensității sale, în loc să-l intimideze și să-l îndrepte, îl încurajează să persevereze în încălcarea legii penale, ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a indicat că a recunoscut vina și a colaborat cu organul de urmărire penală.

La moment soția este însărcinată, în familie urmând să se nască al treilea copil.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Cozlov Roman, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea medicamentelor și drogurilor pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 03.02.2021, cu includerea perioadei arestării preventive de la 31.01.2020 până la 28.04.2020 și a pedepsei executate de la 16.11.2020 până la 03.02.2021.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că, infracțiunea imputată inculpatului prevede pedeapsa cu închisoare de la 7 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, iar circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, anterior a mai fost condamnat, însă la moment antecedentele penale sunt stinse.

Potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu

închisoare, adică aceasta se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Deoarece inculpatul a acceptat examinarea cauzei în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzută la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, noile limite fiind de la 4 ani și 8 luni la 10 ani închisoare.

Prin urmare, scopul legii penale va putea fi atins și prin stabilirea inculpatului a sancțiunii sub formă de închisoare în limita minimă prevăzută de lege, cu executarea ei reală, aplicându-i 5 ani închisoare, cu privarea acestuia de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea medicamentelor și drogurilor pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

5. Procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Svetlana Țurcanu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și **menținerea sentinței instanței de fond**, deoarece apelul greșit a fost admis.

Recurenta a invocat că **instanța de fond** și cea de apel **nu au acordat deplină eficiență** prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Sunt neîntemeiate argumentele invocate de instanța de apel la stabilirea pedepsei **inculpatei Aleinicova V. (1 an 2 luni închisoare)**.

Mai mult, inculpatul este caracterizat negativ la locul de trai, fiind o persoană cu comportament imprezibil, nu este angajat în câmpul muncii, în privința lui au fost sesizate mai multe plângeri, anterior a mai fost condamnat.

Instanța de apel nu a menționat circumstanțele care ar indica cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă prin stabilirea pedepsei închisorii pe un termen de 5 ani.

Or, scopul educativ și preventiv al pedepsei nu va fi atins, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului nu este proporțională în raport cu persoana acestuia și fapta pe care a comis-o.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocata Ludmila Bîrcă, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, pe un termen de 4 ani și 8 luni închisoare.

Recurenta a indicat că instanța de judecată nu a ținut cont de personalitatea inculpatului și circumstanțele atenuante stabilite – recunoașterea vinovăției și căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, lipsa consecințelor grave în urma comiterii infracțiunii, precum și faptul că acesta și-a asumat responsabilitatea pentru faptele săvârșite.

Astfel, în privința inculpatului sunt suficiente temeiuri pentru a considera că scopul pedepsei poate fi atins și prin aplicarea pedepsei minime, care urmează a fi apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptată la realitatea socială concretă.

Însă, instanțele de fond și de apel, la individualizarea pedepsei nu au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și de faptul că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, careva urmări grave în urma săvârșirii infracțiunii nu au

survenit, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, se caracterizează satisfăcător, ce denotă că acesta a conștientizat pericolul social al infracțiunii comise și urmările faptelor săvârșite.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.2. Inculpatul, la fel, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a indicat că a recunoscut vina și a colaborat cu organul de urmărire penală, cauza fiind examinată în procedură simplificată.

Are la întreținere doi copii minori, soția este însărcinată, în familie urmând să se nască al treilea copil, părinții au decedat, iar situația familială este grea.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare (*pct. 5.- 5.2. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că, în cazul care inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă care se pedepsește cu închisoare de la 7 la 15 ani, anterior a fost condamnat, dar a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, antecedentele penale sunt stinse, pedeapsa de 5 ani închisoare este echitabilă, adecvată și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CtEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile ordinare, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.- 5.2. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea și apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile ordinare au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4.- 5.2. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, de avocata Ludmila Bîrcă și de inculpatul Cozlov Roman XXXXXX, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 11 iunie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Victor Boico